

gaa af, saa vil det være fundt, at han gaar af, men naar vi ikke ville vedtage hans Forslag, saa vil han blive, thi dette er en sund Tilstand. Jeg er, som sagt, ude af Stand til at forstaa dette, men det viser jo den grundforskjellige Betragtning af Forholdene, som finder Sted mellem den høitagtede Finanzminister og en hel Del af os Andre. Dette gjorde sig ogsaa gjældende ved flere Uttringer af den høitærede Minister. Han gik ud fra, at det, som man fra den Side, hvortil jeg hører, vilde have frem, var saadant Guld, som man først skulde finde og opgrave og bearbejde, inden man kunde faae Noget ud deraf. Den ærede Minister talte om, at vi vilde store Omstøbninger, store Love, han talte om vor Fordringsfuldhed; men Sagen er jo den, at de Love, der i omtrent 4 Aar have ligget mellem Ministeriet og os, jo ere Love, der have været bearbejdede saa ofte baade i og udenfor Rigsdagen og i Pressen, at derfom de endnu ikke ere saaledes modnede til Guld, at dette kan bearbejdes videre og udmyntes, saa antager jeg, at det aldrig bliver det. Den ærede Minister kan heller ikke tale om, at vi vilde store Omstøbninger, thi jeg har ved en tidligere Leilighed søgt i store Træk at vise, hvad det er for Love og Reforme, vi arbejde for, og som Ministeriet er imod, men det er sandelig ikke store Omstøbninger. Det er Fremstrid i Udviklingen, som Befolkningen i en længere Aarække har været modnet til og er fortrolig med, og som ikke kunne siges at være noget saadant Nyt, der først skulde bearbejdes fra de forskjelligte Sider. Den ærede Minister har jo Ret i, at han ikke vilde sige, at Alle skulle være enige om Reformerne; vilde han sige det, saa havde han Ret i, at man aldrig vilde faae disse Reforme; men han maa indrømme, at der aldrig har været tænkt paa Reforme, hvorom Alle skulde være enige; der viser sig Modstand fra denne Side, naar man ønsker Reformen fra den anden Side. Paa den anden Side tør jeg imidlertid sige, at selv Demme og Modstandere, alle tilsammen, i flere Aar have kjendt Indholdet af disse Love, saaledes som vi ønske dem, og været fortrolige med Indholdet deraf; altsaa passer den Beskrivelse, den ærede Minister gav af vore Fordringer, slet ikke. Dersom vi forlangte store Omstøbninger af Sager, som endnu ikke vare bearbejdede, ja, saa passede den ærede Ministers Skildring af Forholdene, men det er slet ikke dette, der ligger mellem Ministeriet og os. Dernæst talte den ærede Minister om, at vi havde gjort Stormløb imod Ministeriet. Vi have ikke gjort store Stormløb end dem, som det i Grundloven er hjemlet et Thing at gjøre, og desfom dette skulde kaldes Stormløb, saa maa vi sige, at Regjeringen ogsaa har gjort Stormløb imod os ved Dølsningen, thi det var ogsaa en grundlovmæssig berettiget Handling af Regjeringen at opløse Thinget. Man pleier ikke i det konstitutionelle Sprog at kalde de Skridt Stormløb, som

fra de forskjellige Sider foretages indenfor den grundlovmæssige Berettigelse, og Andet vil den ærede Finanzminister vist ikke paasta, at vi have gjort. Det forekom mig derfor, at Ordet Stormløb her var brugt noget uberettiget, thi jeg kan ikke erkjende, at der er slet noget Stormløb fra vor Side. Jeg vil kun sige, at under en saa alvorlig politisk Uoverensstemmelse mellem et Ministerium og Thinget som den, der her er tilstede, er det selvsølgelig, at der fra begge Sider bruges de Midler, man har forfatningsmæssig Ret til at bruge ligeoversfor hinanden, for at forsøge at sætte sin Mening igjennem, og det ene Skridt er ligesaa berettiget som det andet fra den ene som fra den anden Side. Dernæst fremkom den ærede Minister med en Udtalelse, som var en fuldstændig Sandhed. Han gjorde nemlig gjældende, at der manglede Forstaaelse imellem os i disse eiendommelige Forhold. Ja, at der mangler Forstaaelse, er netop hvad vi Andre i lange Tider have paastaet. Vi have i 3 Aar først forsøgt at komme igjennem med Ministeriet i disse Forhold paa den sædvanlige jævne konstitutionelle Forhandlingsmaade, men ere mere og mere støbte paa Hindringer fra Ministeriets Side, og derpaa have vi ved de Midler, der stode til vor Raadighed, søgt at frembringe en forandret Tilstand enten derved, at Ministeriet frattraadte, eller derved, at Folkethinget blev opløst. Regjeringen har opløst Folkethinget, Valgene have valgt paany, vi ere komne her ind igjen, Forholdet har vedligeholdt sig, som det var før. Opløsningen, der er ingensomhelst anden Forstaaelse kommen tilstede, og altsaa er det ganske rigtigt, at der mangler Forstaaelse; det er ikke noget Nyt, men Noget, som vi Alle have vidst i lange Tider. Endelig kom den ærede Minister til at anføre en Sammentigning imellem det, vi her ville, og de demokratiske Fordringer i Ulandet, og han mente, at Ulandets Demokrater, naar de kom her, vilde forbauses over, at de Forslag, som vi stille, skulde være demokratiske. Men deri ser jeg en Grund, og vistnok en meget væsentlig Grund til, at der er Mangel paa Forstaaelse mellem den høitærede Finanzminister og os Andre; thi han vil altid have sine Forbilleder fra Ulandet; han vil ikke erkjende, at vi her i Landet, med vore eiendommelige Forhold og vor eiendommelige Folkarakter, kunne se vore demokratiske Spørgsmaal paa en anden Maade, end Ulandets Demokrater gjøre. Han foreholdt os, at Ulandets Demokrater ikke vilde komme med de Forslag, vi fremkomme med, men med helt andre; men det er, tror jeg, en stor Mangel, at de ærede Herrer Ministre mere se hen til Ulandet og ikke ret kunne faae Dinene op for, at vi ere saa eiendommeligt fillede her paa flere Maader, at det, der kan være godt i Ulandet, slet ikke kan være det for os herhjemme. Den ærede Minister mente, at Folkethinget var i Afslagende, hvad Kræfter angik. Ja, det kan